

K problému vzniku siričitanu a sírovodíka v mladých vínach

Doc. Ing. E. MINÁRIK, CSc. - Ing. A. NAVARA, CSc., Výskumný ústav vinohradnícky a vinársky, Bratislava

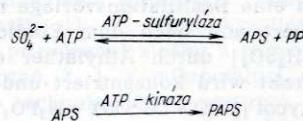
663.253
546.221 546.224

Do redakcie došlo 12. března 1976

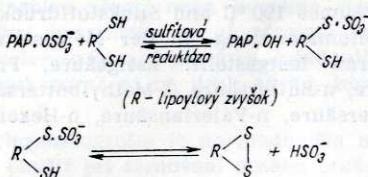
V predchádzajúcich prácach sme poukázali na možnosť vzniku kyseliny siričitej redukciami síranu počas alkoholického kvasenia hroznových muštvov vínymi kvasinkami (Minárik 1972, 1973) a na možnosti regulácie tohto procesu (Minárik a Navara 1974a, 1974b). V tomto príspevku by sme chceli rozvíiest' podrobnejšie, ako dochádza k enzymatickej redukcii sulfátu a na príčiny vzniku sírovodíka v mladých vínach a možnostach jeho prevencie.

Redukcia sulfátu prebieha v dvoch stupňoch, v ktorých sa tento napred aktivuje (prvý stupeň) a potom redukuje (druhý stupeň). Celý sled redukcii sulfátu má štyri fázy.

V prvom stupni sa sulfát aktiviuje ATP-sulfurylázou na adenozín-5'-fosfatosulfát (APS) a ATP-kinázou na 3'-fosfoadenozín-5'-fosfatosulfát (PAPS), ako to uvádzajú Bandurski, Wilson a Squires (1956) a Bernstein a Mc Gilverty (1952):

V druhom stupni sa PAPS redukuje 3'-fosfoadenozín-5'-fosfatosulfátovou reduktázou na sulfít:

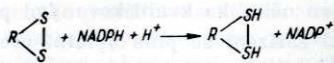

Hydrosulfít sa napokon redukuje na sulfid redukovanou formou nikotínamiddinukleotidu:

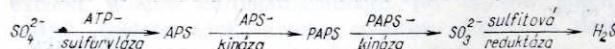

NADP⁺ je štyrikrát účinnejší ako NADH (redukovaná forma nikotínamiddinukleotidu).

Regenerácia sulfítovej reduktázy sa uskutočňuje takto:

Zjednodušene môžeme sled enzymatických redukčných pochodov písat aj takto:

Kvasinkové bunky utilizujú sulfid na syntézu sírnych amínokyselin metionínu a cysteínu. Ak je v kvasnom substráte dostatok uvedených amínokyselin, bunky ich nesyntetizujú vôbec, alebo len v malej miere podľa uvedeného pomerne zložitého a energiu vyžadujúceho sledu enzymatickej redukcie sulfátu.

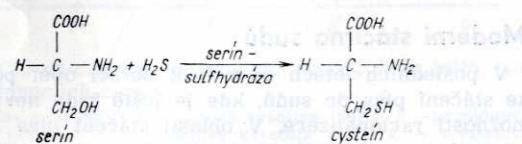
Ako uvádzajú de Vito a Dreyfuss (1964) ATP-sulfuryláza, ktorá aktiviuje sulfát substrátu na APS, sa抑制uje metionínom a sulfítová reduktáza, ktorá redukuje sulfít na sulfid, sa抑制uje cysteínom. Vplyv metionínu na využívanie sulfátu kvasinkami možno vysvetliť ako reprezívny ATP-sulfurylázy. Potlačenie aktivácie sulfátu má za následok zníženie produkcie sulfítu.

Metionín teda potláča prvý stupeň redukcie sulfátu na APS: kým je v prostredí dostatočná koncentrácia metionínu, k novej syntéze APS nedochádza. Nemôže sa teda tvoriť ani sulfít ani sulfid. Cysteín potláča posledný stupeň redukčného sledu sulfátu, totiž redukciu sulfitu na sulfid. To by malo teoreticky viesť k akumulácii sulfitu v prostredí. Opak však je pravda. Aj cysteín totiž silne brzdí a znižuje tvorbu sulfitu. Túto zdanlivú anomáliu možno vysvetliť tak, že cysteín neovplyvňuje len redukciu sulfátu, ale aj využívanie sulfátu kvasinkami. Utilizácia sulfátu je u rôznych mikroorganizmov aktívny a regulovateľný proces. Dostačujúca hladina cysteínu v kvasnom prostredí teda znížuje premenu sulfátu na redukované formy (sulfít, sulfid). Kumulačný účinok metionínu a cysteínu možno vysvetliť tak, že cysteín znížuje utilizáciu sulfátu bunkami kvasinek a metionín zase aktiváciu sulfátu na APS.

Pri tvorbe sulfidu z elementárnej sýry nejde o enzymatickú reakciu, ale o redukciu sýry cez tiolovú formu, napr. cez glutatión:

Zo sírovodíka sa však môžu enzymatickou cestou vytvárať ďalšie tiolové zlúčeniny (Schlossman a Lynen 1957). Napríklad zo serínu vzniká cysteín takto:

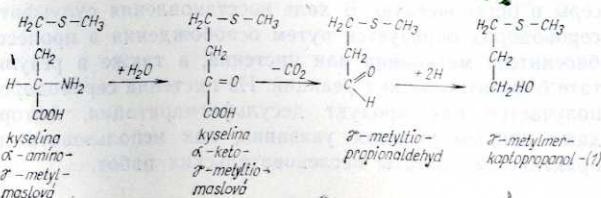
Výskyt kvasinek produkujúcich SO₂ v kvasiacich muštoch má z hľadiska pivníčného hospodárstva nezadobatelný význam. Dôležitá je najmä otázka, ako často sa takéto kmene vyskytujú na prírodných a druhotných stanovištiach (napr. v prevádzkach vinárskych závodov). Würdig a Schlotter (1968, 1971) dokázali hojný výskyt týchto kvasinek v moselskej vinochradníckej oblasti a poukázali na význam tzv. „domácej“ (lokálnej) mikro-

flóry na výrobnom zariadení vinárskych prevádzok. *Dittrich* (1973) najskôr pochyboval o význame SO_2 -produkujúcich kvasiniek, keď dokazoval, že v inej vino-hradníckej oblasti NSR sú takéto kmene vzácne. Neskôr však svôj názor revidoval, keď zistil, že pri prieskume zberkových kmeňov kvasiniek našiel rad kmeňov *Saccharomyces* sp. produkujúcich 50 až 155 mg/l celkového SO_2 . I keď sa nejednalo o technologicky relevantné percento kmeňov, predsa sa nazdáva, že výskyt týchto kmeňov vo viniciach a vinárskych prevádzkach by mohol byť vyšší. Podobné skúsenosti uviedli aj *Mayer* a *Pause* (1968). Naše výsledky pokusov (*Minárik* 1974, *Minárik* a *Navara* 1974b) ukázali, že početnosť výskytu SO_2 -produkujúcich kvasiniek v mikroflóre, ani ich aktívitu v kvasiacich muštoch, nemožno v žiadnom prípade zanedbať alebo celkom ignorovať. Ako typický príklad možno označiť kmeň 729 (*S. cerevisiae*), o ktorom je známe, že neprodukuje žiadny sírovodík. Ako sa ukázalo, produkuje sice zanedbateľné množstvo H_2S , za to však značnejšie množstvá sulfitu (do 80 mg/l SO_2). Z tohto úzaku odvodili vztah, že medzi tvorbou SO_2 a H_2S existuje u kvasiniek nepriama závislosť. Tzv. SO_2 -produkujúce kmene označil *Dittrich* a *Staudenmayer* (1970) za mutanty, u ktorých zrejme enzymy zodpovedné za metabolismus SO_2 nepracujú vôbec alebo len nedokonale so zníženou aktivitou. Nazdávali sa, že kvásenie bez vzniku H_2S je možné len za cenu vyšej produkcie SO_2 . Táto hypotéza sa však plne nepotvrdila ani v praxi, ani za experimentálnych podmienok. Je sice pravda, že SO_2 -produkujúce kmene tvoria spravidla menej H_2S , no za prítomnosti cysteínu alebo zmesi metionínu a cysteínu môže byť produkcia H_2S značná (*Minárik* 1974).

Eschenbruch (1972a, 1972b) poukázal, že tvorba SO_2 a H_2S kvasinkami *S. cerevisiae* je závislá od zloženia substrátu, najmä od prítomnosti dostatočného množstva sírnych amínokyselín. Podľa autora sa ani SO_2 a konzerventne ani H_2S netvorí kvasinkami dotiaľ, pokiaľ je v substráte dostatočná koncentrácia metionínu. Cystein potláča posledný stupeň sledu redukcie sulfátu od sulfitu po sulfid, čo by malo viesť zásadne k obohateniu substrátu kyselinou siričitou. V skutočnosti, ako sme už uviedli, cystein značne znižuje produkciu SO_2 . Stáva sa to zrejmejším ak predpokladáme, že cystein značne ovplyvňuje nielen redukciu sulfátu, ale aj jeho utilizáciu bunkami kvasiniek.

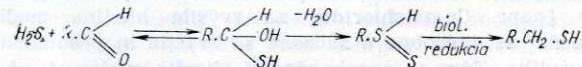
Zásadne však zostáva nezodpovedaná otázka, prečo niektoré kmene kvasiniek tvoria za rovnakých podmienok kvasenia viac SO_2 ako iné. Súčasne je však tiež zrejmé, že v blízkej budúcnosti asi nebude možné upravovať hladinu sírnych amínokyselín muštu. Preto treba hľadať riešenie problému prevencie vzniku SO_2 a najmä sírky v inej rovine než sa dosiaľ predpokladalo, totiž nastolíť problém nie ako chemický, ale biologický, t. j. ako problém kmeňa.

Ak je problematika tvorby sulfitu zo sulfátu posudzovaná pomerne jednoznačne, je problém genézy sulfidu a tvorby sírky v mladom víne doteraz interpretovaný dosť nejednotne a často diametrálne odlišne. Je známe, že sírku netvorí len sírovodík, ale aj iné prchavé zlúčeniny, hlavne merkaptány. Ukázalo sa, že napr. v pive vzniká z metionínu v zmysle Ehrlichovho mechanizmu odbúrania amínokyselín merkaptopropanol, ktorý je o. i. príčinou sírovočíkovej pachuti v vône piva. Inými slovami mohol byť aj metionín zdrojom vzniku sírky:

Plynovou chromatografiou sa podarilo dokázať metylmerkaptopropanol-(1). U vína sa, žiaľ, ešte priamy dôkaz merkaptopropanolu nepodaril, je však predpoklad, že H_2S nie je, a ani nemôže byť, jedinou príčinou vzniku sírky, pretože zdrojov sírnych zlúčenín je vo víne viac ako v pive.

Tvorba merkaptánov zo sírovodíka a alkoholu prebieha teoretičky pri vyšej teplote a za prítomnosti katalyzátorov. Premena H_2S na merkaptán prebieha pomerne ľahko cez tioaldehydy, ktoré sa v kyslých roztokoch (napr. vo víne) vyskytujú v trimérnej forme (Neuberg a Grauer 1952):

Ako najdôležitejší zdroj vzniku sírovodíka vo víne sa považuje elementárna síra, sulfát a sulfít. Niektorí autori vylučujú sírne amínokyseliny a sulfát ako potenciálny zdroj vzniku H_2S . Jednoznačne sme však tieto domnieky vyvrátili v pokusoch, kde sme ako jediný zdroj síry použili síran draselných: v syntetickom prostredí s asparaginom ako jediným zdrojom N sa vytvorili podľa pokusných podmienok rôzne, často značné množstvá H_2S .

Rankine (1963) poprve vyzdvihol význam pH muštu a teploty počas kvasenia ako dôležité faktory pre vzniku sírky. Ukázalo sa však, že pH muštu nemá podstatnejší vplyv na tvorbu H_2S . Teplota kvasenia ovplyvňuje vznik H_2S tým, že pri vyšších teplotách je intenzita kvasenia potenciálnym faktorom pre vyšiu produkciu H_2S . Len tak si možno vysvetliť, prečo pri kvasení vo veľkobjemových nádobách, kde sú teplotné pomery odlišné od menších kvasných nádob (vysoké teplotné špičky počas bûrlivého kvasenia), sa sírka tvorí častejšie. Iným zdrojom vzniku sírky by mohla byť samotná kvasničná bunka (*Rankine* 1964), v ktorej sa vnútrobunkové proteíny môžu odbúrať 4 frakciami proteolytických enzýmov. Medzi medziproduktmi tohto procesu sú nesporné metionín a cystein, ktoré môžu byť zdrojom vzniku sírovodíkovej pachuti vína. Teoretickými aspektmi biogenézy a biochemizmu sírnych amínokyselín sme sa podrobnejšie zaoberali skôr (*Minárik* a *Navara* 1974b). Uvedme však, že k autolýze buniek dochádza tesne pred dokvasením a po ňom, t. j. v čase, kedy sa sírka v mlaďom víne aj najčastejšie objavuje. T. č. však niet usporiadajúceho vysvetlenia, ktoré faktory indukujú alebo stimulujú autolýzu kvasiniek počas kvasenia muštu. Ak však berieme do ohľadu známu skutočnosť, že sa kvasinky rozlišujú v schopnosti akumulovať v bunku amínokyseliny a vytvárať polyy amínokyseliny, a že pri hľadovaní dochádza k znovarozdeleniu a k preskupeniu amínokyselín vnútri buniek, potom je zjavný význam včasného stáčania mladého vína z kvasnic po dokvasení, pretože takéto podmienky hľadovania buniek sa dostavujú koncom kvasenia alebo po ňom.

Nedostatok metionínu alebo cysteínu v mušte spôsobuje zvýšenú redukciu síranu kvasinkami. Inými slovami, ak kvasinky musia uvedené amínokyseliny syntetizovať náhle, treba počítať aj s tvorbou H_2S . Na druhej strane, ak je koncentrácia oboch sírnych amínokyselín v mušte dosťažujúca, kvasinky nemusia tieto syntetizovať, a sírovodík by sa zo sulfátu nemal tvoriť vôbec alebo len v nepatrnej miere. Značkovanou ^{35}S sa dokázalo, že prídavok metionínu a cysteínu naozaj úplne zabráni tvorbe H_2S zo síranu, nie však zo siričitanu. Takto sa majú chovať tzv. normálne i tzv. SO_2 -produkujúce kmene kvasiniek. Naše výsledky pokusov to však nepotvrdili (*Minárik* a *Navara* 1974a), naopak, poznatok, že cystein značne zvyšuje tvorbu H_2S a metionín túto produkciu skôr inhibuje, sa vcelku potvrdila. Brzdenie

tvorby sírovodíka metionínom má však len podružný význam, nakoľko sa metionín kvasinkami metabolizuje na γ -metylmerkaptopropanol, prípadne príslušný aldehyd alebo ester. Tieto zlúčeniny ovplyvňujú negatívne chutí vína — vznik merkaptálovej príchuti. SO_2 má však výraznejší inhibičný vplyv na tvorbu H_2S , ale len za prítomnosti prebytočného metionínu alebo cysteínu. Nie je však známe, ktorý stupeň redukčného sledu vzniku H_2S sa brzdí: redukcia sulfátu či konverzia cysteínu.

Ukázalo sa, že elementárna síra, sírne amínokyseliny, sulfát a sulfit sú potenciálnymi zdrojmi vzniku sírovodíka. Zdá sa však, že aj Cu-ióny majú istý vplyv na produkciu sírovodíka. Pri aplikácii meďnatých fungicidov (napr. Cu-oxichloridu) sa zvýšila hladina medi v mušte až 4násobne a súčasne sa zvýšila aj produkcia sírovodíka. Tým sa spochybňovali skôršie rozšírené názory o výhode posledného postrekova viniča meďnatými prípravkami, podľa ktorých Cu-ióny z reziduí postrekov viniča mali údajne viazať H_2S vo forme nerozpustného sírnika meďnatého.

Tvorba H_2S počas kvasenia muštu má aj ekonomický aspekt, pretože odstraňovanie sírky z mladého vína je vždy spojené s nákladmi na prepracovanie, s faktorom neistoty atp., ktoré sú pre veľkovýrobne podmienky neúnosné. Treba uviesť, že napriek veľkému úsiliu výskumu sa dosiaľ nepodarilo uspokojivo a jednoznačne vysvetliť vznik H_2S počas kvasenia. Preto t. č. ešte nie je možné vzniku sírovodíka úplne zabrániť, resp. predpovedať jeho vytvorenie v mladom víne. Faktorov, ktoré by tvorbu H_2S kvasinkami počas kvasenia mohli stimulovať, je veľa. Napriek tomu, jeden z týchto faktorov, totiž schopnosť kmeňa vytvárať sírovodík, možno regulovať predovšetkým vhodným výberom samotného kmeňa. Existujú kmene s minimálnou produkciou sírovodíka aj za nepriaznivých podmienok kvasenia. Ďalšia možnosť regulácie či zabráňania vzniku H_2S je v úprave muštu živinami, ktoré kvasinky inak musia syntetizovať. Pretože zloženie muštu je pomerne premenlivé podľa aplikovanej technológie, odrody viniča, ročníka atď., nie je také jednoduché nájsť vhodnejšiu formu ochrany mladého vína pred sírkou ako používanie selektovaného kmeňa kvasiniek netvoriaceho H_2S , napríklad kmeň 729 (*S. cerevisiae*) izolovaný Rankinom. V zbierke kvasiniek VÚVV máme niekoľko tzv. H_2S -neprodukujúcich kmeňov *Saccharomyces* sp., ktoré možno úspešne využívať pri kvasení muštu, najmä obsahujúcich zvyšky síry alebo sírnych zlúčenín po postrekoch viniča proti odiu a pod.

Existujú aj prostriedky, napr. Sulfidex alebo Ercofid (oba na báze chloridu strieborného), ktorými sa v záhraničí odstraňuje sírovodík z vína. Aj klasická oxidácia H_2S kysličníkom siričitým býva vo vinárskej praxi väčšinou úspešná. Treba však podčiarknúť, že prevencia sírky zostáva aj nadalej nejbezpečnejšou zárukou zdravotného stavu i kvality budúceho vína. Komplexnosť problému sírneho metabolismu kvasiniek však poukazuje na to, že sa tomuto problému bude treba venovať aj v budúcnosti.

Literatúra

- BANDURSKI, R. S., WILSON, L. G., SQUIRES, C. L.: The mechanism of „active sulfate“ formation. *J. Am. Chem. Soc.* **78**, 1956, s. 6908—6909.
 BERNSTEIN, S., Mc GILVERTY, R. W.: Substrate activation in the synthesis of phenyl sulfate. *J. biol. chem.* **199**, 1952, s. 745—748.
 DITTRICH, H. H.: Die Entstehung von „schwefel“ — bindenden und „schwefel“ — haltigen Hefe-Stoffwechselprodukten Allg. Dtsch. Weinzt. 1973, č. 1—2, s. 37—42.
 DITTRICH, H.-H., STAUDENMAYER, TH.: Über die Zusammenhänge zwischen der Sulfit-Bildung und der Schwefelwasserstoff-Bildung bei *Saccharomyces cerevisiae*. *Zentralbl. Bakt. II. Abt.* **124**, 1970, s. 113—123.
 ESCHENBRUCH, R.: Zur Substratabhängigkeit der H_2S -und SO_2 -Bildung bei *Saccharomyces cerevisiae*. *Wein-Wiss.* **27**, 1972a, s. 40—44.

ESCHENBRUCH, R.: Sulphate uptake and sulphite formation related to the methionine and/or cysteine content of grape must during the fermentation by strains of *Saccharomyces cerevisiae*. *Vitis* **11**, 1972b, s. 222—227.

MAYER, K., PAUSE, G.: Ueber die Bildung von schwefliger Säure und Schwefelwasserstoff während der Weingärung. *Mitt. Lebensmitt. Unters. Hyg.* **59**, 1968, s. 387—392.

MINÁRIK, E.: Tvorba kyseliny siričitej redukciami síranov počas kvasenia hroznového muštu. *Kvas. prům.* **18**, 1972, s. 104—107.

MINÁRIK, E.: Redukcia sulfátu na sulfit u vínnych kvasiniek. *Kvas. prům.* **19**, 1973, s. 180—182.

MINÁRIK, E.: Effect of sulphur amino acids in sulphite and sulphide formation by wine yeasts. *Proc. 4th Int. Symp. Yeasts*, B 20, s. 115, Vienna 1974.

MINÁRIK, E., NAVARA, A.: Vplyv sírnych a minokyselin na využívanie sulfátu a tvorbu sulfidu a sulfidu u vínnych kvasiniek. *Kvas. prům.* **20**, 1974a, s. 15—17.

MINÁRIK, E., NAVARA, A.: Effect of sulphate and sulphur amino acid levels on sulphite and sulphide formation by wine yeasts. *Ann. Microbiol. Enzym.* **24**, 1974b, s. 21—36.

NEUBERG, C., GRAUER, A.: Biosynthese von Mercaptanen. *Ztschr. Physiol. Chem.* **289**, 1952, s. 253—256.

RANKINE, B. C.: Nature, origin and prevention of hydrogen sulphide aroma in wines. *J. Sc. Fd. Agric.* **14**, 1963, s. 79—91.

RANKINE, B. C.: Hydrogen sulfide production by yeasts. *J. Sc. Fd. Agric.* **15**, 1964, s. 872—877.

SCHLOSSMANN, K., LYNN, F.: Biosynthese des Cysteins aus Serin und Schwefelwasserstoff. *Biochem. Ztschr.* **328**, 1957, s. 591—594.

VITO, DE P. C., DREYFUSS, J.: Metabolic regulation of adenosine triphosphate sulphurylase in yeast. *J. Bacteriol.* **88**, 1964, s. 1341—1348.

WÜRDIG, G., SCHLÖTTER, H.: SO_2 -Bildung durch Sulfatreduktion während der Gärung. I. Mitt. Versuche und Beobachtungen aus der Praxis. *Wein-Wiss.* **23**, 1968, s. 356—371.

WÜRDIG, G., SCHLÖTTER, H.: Über das Vorkommen SO_2 -bildender Hefen in natürlichen Hefegemischen des Traubenmostes. *Dtsch. Lebensm. Rdsch.* **67**, 1971, s. 86—91.

Minárik, E. - Navara, A.: K problému vzniku siričitanu a sírovodíka v mladých vínach. *Kvas. prům.* **22**, 1976, č. 10, s. 234—237.

V práci sa zhrňujú poznatky o tvorbe sulfitu a sulfidu počas kvasenia hroznového muštu činnostou kvasiniek. Poukazuje sa na možné zdroje vzniku sírovodíka, ktorými býva sulfát, sulfit, cystein a elementárna síra. Vznik H_2S z elementárnej síry prebieha redukčnými reakciami neenzymatickej povahy. Zo sulfátu a sulfitu sa H_2S tvorí kvasinkami ako konečný produkt enzymatických anorganických redukčných procesov, pomocou ktorých anorganická síra prechádza na organickú formu. Sírovodík sa na redukčnej dráhe sulfátu tvorí bud uvoľňovaním pri biosyntéze metionínu alebo cysteínu, alebo ako výsledok zablokovanej biosyntetickej reakcie. Z cysteínu sa sírovodík tvorí enzymatickou desulhydráciou. Praktické aspekty vyplývajúce pre výrobu vína sa diskutujú.

Минарик, Э., Навара, А.: К проблематике образования сульфита и сероводорода в молодом вине. *Квас. прум.*, 22, 1976, № 10, стр. 234—237

В статье приведены новейшие результаты изучения механизма образования в сбраживаемом виноградном сусле сульфитов и сульфидов в результате деятельности дрожжей. Источниками сероводорода могут быть сульфат, сульфит, цистеин и элементарная сера. Элементарная сера превращается в сероводород вследствие восстановительных реакций не ферментативного характера. Из сульфата и сульфита в результате деятельности дрожжей получается сероводород, являющийся конечным продуктом ферментативных, неорганических восстановительных процессов, превращающих неорганическую серу в органическую. В ходе восстановления сульфита сероводород образуется путем освобождения в процессе биосинтеза метионина или цистеина, а также в результате биосинтетических реакций. Из цистеина сероводород получается как продукт десульфогидратации. Авторы дают винным заводом указания, как использовать на практике результаты исследовательских работ.

Minárik, E. - Navara, A.: The problem of sulphite and sulphide formation in young wines. Kvas. prům 22, 1976, No. 10, pp. 234—237.

Recent knowledge on sulphite and sulphide formation by yeasts during the fermentation of grape must is summarized. The potential sources of hydrogen sulphide formation including sulphate, sulphite, cysteine and elemental sulphur are pointed out. Hydrogen sulphide formation from elemental sulphur proceeds by non-enzymatic reduction. Hydrogen sulphide is formed from sulphate and sulphite by yeasts as an end product of enzymatic inorganic reduction processes by which inorganic sulphur may turn into organic form. Hydrogen sulphide is formed in the course of the reduction pathway of sulphate either by release during the biosynthesis of methionine and/or cysteine, or as the result of a blocked reaction of biosynthesis. Hydrogen sulphide is formed from cysteine by desulphhydration. Practical aspects for winemaking are shortly discussed.

Minárik, E. - Navara, A.: Zum Problem der Sulfit- und Schwefelwasserstoff-Bildung in Jungweinen. Kvas. prům. 22, 1976, No. 10, S. 234—237.

Bisherige Erkenntnisse über die Sulfit- und Sulfidbildung während der Mostgärung durch Hefen werden zusammengefasst. Es wird auf mögliche Ursachen der H_2S -Bildung, zu denen Sulfat, Sulfit, Cystein und elementarer Schwefel gehören, hingewiesen. Die H_2S -Bildung aus elementarem Schwefel verläuft durch Reduktionsreaktionen nichtenzymatischer Natur. Schwefelwasserstoff wird durch Hefen aus Sulfat und Sulfit als Endprodukt enzymatischer anorganischer Reduktionsprozesse gebildet, mit Hilfe welcher anorganischer Schwefel in organische Form übergeht. Schwefelwasserstoff wird auf dem Reduktionsweg des Sulfats entweder durch Freigabe bei der Biosynthese von Methionin bzw. Cystein, oder als Ergebniss einer blockierten biosynthetischen Reaktion, gebildet. Aus Cystein entsteht Schwefelwasserstoff durch Desulphydrierung. Praktische Aspekte, die sich aus diesen Betrachtungen für die Weinbereitung ergeben, werden erläutert.